

"The Acts of the Prophet"
by Rev. Pearry Green
Chapter 15.
Croatian.

Viziju Šatora.

1 Korinčanima 15:50-58,

50 A ovo, braćo, tvrdim: tijelo i krv ne mogu baštiniti kraljevstva Božjega i raspadljivost ne baštini neraspadljivosti.

51 Evo otajstvo vam kazujem: svi doduše nećemo usnuti, ali svi ćemo se izmjeniti.

52 Odjednom, u tren oka, na posljednju trublju - jer zatrubit će - i mrtvi će uskrsnuti neraspadljivi i mi ćemo se izmjeniti.

53 Jer ovo raspadljivo treba da se obuče u neraspadljivost i ovo smrtno da se obuče u besmrtnost.

54 A kad se ovo raspadljivo obuče u neraspadljivost i ovo smrtno obuče u besmrtnost, tada će se obistiniti riječ napisana: Pobjeda iskapi smrt.

55 Gdje je, smrti, pobjeda tvoja? Gdje je, smrti, žalac tvoj?

56 Žalac je smrti grijeh, snaga je grijeha Zakon.

57 A hvala Bogu koji nam daje pobjedu po Gospodinu našem Isusu Kristu!

58 Tako, braćo moja ljubljena, budite postojani, nepokolebljivi, i obilujte svagda u djelu Gospodnjem znajući da trud vaš nije neplodan u Gospodinu.

Biograf koji bi pisao o apostolu Pavlu bez sumnje bi pažljivo predstavio Pavlovo vjerovanje u vezi s budućnošću kao i o sadašnjem stanju onih u vjeri koji su otisli iz ovog života. Isto tako, moram učiniti isto u predstavljanju života i službe Brata Branham-a. Osjećam da, ako čovjek ima uvjerenje, ili nadu, onda to uvjerenje, ili ta nada ima utjecaj na njegove postupke, osobnost, ambicije, želje i planiranje, posebno što se odnosi na njegovu budućnost kao Božjeg ministra.

Sada, osjećam da je Brata Branham očekivao nešto što će doći. Bog mu je pokazao mnoge stvari i on je neprestano tražio njihovo ispunjenje. No rekao je da kad nešto tražimo moramo znati što je to što tražimo. Tako je s našim traženjem ispunjenja vizije šatora. Budući da neki tvrde da je vizija već ispunjena, moramo znati što ih je natjerala da se tako osjećaju. Ne tražim od ljudi da razumiju i protumače ovu viziju, samo da pogledaju što je bila šatorska vizija. Brata Branham kaže da jedino ispravno tumačenje vizije mora biti u skladu s Riječu. Ako je tumačenje izvan Riječi, onda gledate u nešto što se neće dogoditi.

Ispitajmo ovo načelo tumačenja koristeći Riječ. Na primjer, razmislite o profesoru kojeg sam jednom imao na satu sustavne teologije u biblijskoj školi: čovjek je bio strogi trinitarac. U raspravama izvan razreda, nekoliko sam svojih kolega iz razreda istaknuo da je Gospodin naš Bog jedan Bog - a ne tri. Jedan od tih kolega je pitao ovog profesora što bi on napravio ako, kad je došao na nebo i ušao, nisu bila tri, nego jedan. Profesor je ispitao studenta preko gornjeg ruba naočala i rekao: „Ako stignem tamo i bude samo jedan, okrenut ću se i izaći.“ Na to sam progovorio i rekao, „Doktore, nećete imati straha; s takvim stavom nikad nećeš

stići tamo." Vidite da je gledao na svoje vlastito tumačenje Božanstva, umjesto da sluša istinu, čak i iz Riječi Božje. U njegovom umu već je bila riješena stvar da postoje tri Boga i njegovo mišljenje se nikada nije moglo promijeniti. Ali njegovo je tumačenje bilo izvan Riječi.

Sada želim postaviti pitanje, u svoj poniznosti, nekima od onih koji također imaju sređene stvari u svom umu. Sto ćete učiniti ako se vizija šatora ne ispuni onako kako mislite da je Bog rekao da će biti? Ako kažete da znate kako će biti, budite uvjereni u jedno - niste u pravu. Ovu tvrdnju mogu reći s potpunim povjerenjem jer je Božji prorok rekao da kada to shvatite, niste u pravu, jer nitko neće znati.

Prvi put sam čuo za 'Viziju Šatora' 1964. kroz tumačenje drugih ljudi, ali u listopadu te godine, dok sam bio u lovu s Bratom Branhamom u Britanskoj Kolumbiji, primio sam informaciju izravno od samog proroka. Ispričao mi je viziju u detalje. Otkrio je i ime osobe koja je ponudila plaćanje šatora. Rekao je, „*Brate Pearry, sve što trebam učiniti je naručiti i bit će plaćeno.*”

Bilo mi je jasno da je vizija šatora za njega bila izvor značajne nade. Vrata su se zatvarala njegovoj poruci, rekao je. Toliko mnogo crkava, kampova i kongresa, koji su prije željeli da on propovijeda o božanskom iscijeljenju, sada su ga isključili zbog „*ovako govori Gospodin*” o doktrini. Ipak, kroz sve to postojala je jedna utjeha. Kako je rekao, „*Brate Pearry, jedna moja utjeha je to što mi je Bog dao ovu Viziju Šatora. On daje mi do znanja da ču, kad se sva vrata zatvore i sve zatvorim, još uvijek imati mjesto za propovijedati Evanđelje - kao što 'tako govori Gospodin.'*”

Bilo je to u kafiću Holiday Inna, u blizini Jeffersonvillea, kad je sljedeći put spomenuta tema. Datum je bio kolovoz 1965. Tog dana mi je dugo govorio o oblaku i maču koji se pojavio u njegovoj ruci. Počeo sam se pitati zašto mi ponavlja ta iskustva kad mi je sve to prije ispričao. Zatim je dao ovu izjavu, „*Brate Pearry, čuo si za moju Viziju Šatora, zar ne?*”

„*Da, gospodine,*” odgovorio sam, „*vi ste mi rekli, a rekli su mi i drugi.*”

Rekao je: „*Znate, ima puno braće koja su svi odabrali svoje poslove.*” Odgovorio sam da to znam, da znam za neke vozače kamiona, neke šatoraše i razne za koje je rekao da mogu pomoći.

Na to je rekao: „*Brate Pearry, ne znam... znaš, govorim kao čovjek u ovim stvarima, to je nešto, vizija koju mi je Bog dao. Vjerujem da će mi, kada dođe vrijeme, isti onaj koji mi je dao tu viziju pokazati što bi svaki brat trebao učiniti - kada se ta vizija ispuni.*” Nastavio je: „*Brate Pearry, vjerujem da će biti mjesta za tebe.*”

Kao i svi drugi, tada sam razmišljao da on ima šator kakve nikad prije nisam vidio. Sastanci i gužve za koje se nikad prije nije čulo. Sjetio sam se svih mjesta za koja su drugi rekli da misle da će to biti. Sjetio sam se trake na kojoj je rekao da želi to postaviti u Mexico Cityju. Znao sam da je razgovarao s nekom braćom o tome da je u inozemstvu. Drugim riječima, o viziji se u četiri oka govorilo mnogo. Da bismo razumjeli što moramo učiniti s tim privatnim razgovorima, ispitajmo neke činjenice iz Riječi o prorocima.

Ivan Krstitelj stajao je jednog dana u rijeci Jordan i krstio Isusa Krista, Sina Boga živoga, i video je Duha Božjeg kako silazi s neba poput goluba i znao je da je to znak poslan od Boga. Sada je mogao objaviti svijetu: „*Evo Jaganjca Božjeg koji odnosi grijeh svijeta.*” Imao je pomazanje na sebi kad je govorio ove stvari. Isto tako kao što je Brata Branham ispričao o Iliju: taj je prorok stajao na planini Karmel i pozvao vatrnu s neba, uzeo četiri stotine lažnih svećenika i dao ih pobiti, molio se da zatvori nebesa tri i pol godine, zatim se okrenuo i ponovno ih otvorio, zatim potrčao brže od kola u grad; ali kada je jedna mala žena došla i optužila ga, ovaj moćni prorok pobjegao je spasiti svoj život.

Brata Branham je rekao da pokazuje razliku kada je Božje pomazanje na proroku, a kada nije. Duh je napustio Iliju kada ga je Izabela optužila i Bog je morao čak održati njegov život; nije bio u stanju doći do vlastitog kruha. Gospod ga posla u kuću male udovice da jede. Tako je bilo i s Ivanom Krstiteljem koji je Isusa bez oklijevanja i sumnje proglašio Jaganjcem Božjim; ali nekoliko mjeseci kasnije, kad je John bio u zatvoru, bila je druga priča. Tada je poslao pitati Isusa je li On Taj ili neka traže drugoga.

Je li Ivan bio iskren kada je dao svoju objavu u vezi s Kristom? Je li Ilija bio iskren kada je činio silne stvari koje je činio u ime Gospodnje? Apsolutno. Kad su govorili pod pomazanjem, govorili su kao Bog. Ali moramo zapamtiti da su, iako su bili proroci, bili i ljudi. Govorili su i kao muškarci.

Dan kada je Brata Branham izgovorio tu Viziju Šatora pod pomazanjem, rekao je. „*Vi gledajte, kao što su drugi bili, tako će biti i ovo, jer je 'ovako govori Gospodin.'*” Toga je dana govorio kao Bog. Ali moramo shvatiti da ne možemo uzeti svaki detalj privatne rasprave i, prema vlastitom tumačenju, učiniti da je „*ovako govori Gospodin*”. Pod takvim uvjetima, ne možemo reći „*tako govori Gospodin*”, jer bismo mogli krivo shvatiti što nam je prorok osobno rekao. Viziju šatora je „*ovako govori Gospodin*”. Bit će ispunjeno. U mojoj glavi nema pitanja o tome, ali da to drugi protumače, ostavlja pitanje u mojoj glavi.

Onoga dana kad mi je Brata Branham rekao da vjeruje da će biti mjesta za mene, također je rekao: „*Brate Pearry, ne znam je li to bio šator. Činilo se da je to šator, ali mogla je biti velika zgrada ili katedrala.*” Zatim je rekao, „*Znate, toliko ljudi traži šator, ali ja se pitam traže li šator ili traže Uznesenje.*” Neki kažu da se uznesenje ne bi moglo dogoditi bez ispunjenja Viziju Šatora; ali ako postoji jedna stvar koju sam naučio, to je ne učiniti jedan događaj ovisnim o drugom. Predobro se sjećam njegove izreke: „*Ne tražite šator; potražite Uznesenje.*”

Prije nego što smo se tog dana rastali, Brata Branham je dao izjavu. Rekao je: „*Brate Pearry, rekao sam ti ove stvari danas tako da nakon što odeš u Tucson možeš pomoći braći da vide na koju stranu da pogledaju ili da se okrenu.*” Neki to ne cijene, ali ako ima ikakve časti što mi je pričao te stvari i vrijeme koje je proveo sa mnom, postoji i odgovornost. Rekao je da on „*ne bi ti dao ništa za krotkog čovjeka koji ne bi mogao ustati i reći što misli.*” Siguran sam da je od mene očekivao da to iskreno ponovim s poštenom i čistom savješću, ne tražeći ništa drugo nego da budem od pomoći. Pa im kažem.

U rujnu 1965., u Ramada Innu, ovdje u Tucsonu, sjedio sam s Bratom Branhamom i ponovno mi je ponovio te iste stvari. Vizije su ponovno iznesene, uključujući Viziju Šatora. Kako je zaključio, pitao sam ga zašto je ovo vrijeme proveo sa mnom. Rekao sam mu kako znam da u gradu ima stotinu ljudi koji bi željeli imati takav intervju s njim; Pitao sam ga zašto sam to ja.

Pogledao me i jednostavno rekao: „*Brate Pearry, tako je suđeno.*“

Što je zapravo Viziju Šatora? Želim vam reći što osjećam kako je Brata Branham rekao da je to bilo. Prije svega, Šatoru Vizija bila je „*ovako govori Gospodin*“. Ovo nikada ne smijemo zaboraviti, bez obzira na bilo što drugo što bismo mogli čuti. Nije rekao „*možda*“. Bio je vrlo određen. Vizija je bila jedna u nizu od tri vizije koje su došle u isto vrijeme. Druga dva su objašnjena, ali Viziju Šatora sadrži tajne i misterije za koje je rekao da mu je Andeo Gospodnji zapovjedio da ih nikome ne otkriva. Vjerno je čuvao te tajne, vjeran svom zavjetu da će tajnu ponijeti sa sobom u svojim grudima ako umre prije dolaska Gospodina. U pripremi ovog materijala, pročitao sam svaku propovijed na tu temu i moja je savjest čista da ono što će reći može biti potkrijepljeno riječima proraka. Dobro sam svjestan svoje pozicije da ću biti pozvan na odgovornost ako dovedem u zabludu bilo koga tko ovo čita.

Njegovo prvo spominjanje Viziju Šatora sadržano je u njegovoj propovijedi „*Unutarnji veo*“ koju je propovijedao u siječnju 1956., otkrivajući činjenicu da mu je vizija došla u prosincu 1955. Prije nego predstavim ovaj prvi izvještaj o viziji, prisjetimo se 7. svibnja 1946., kada mu je andeo Gospodnji dao njegova provizija, govoreći mu da ako uspije natjerati ljudi da vjeruju da je Božji prorok, ništa neće stati na put njegovoj molitvi, čak ni rak.

Sjetite se da je ovaj koji je trebao izvršiti takva silna djela dolazio iz krajnje siromašne obitelji. Kao dijete, na primjer, nije imao košulju koju bi nosio u školu, pa je nosio svoj kaput i zakopčan do kraja. Jednog dana, na njegovu nesreću, učiteljica je to shvatila kao znak da mu je hladno i približila ga grijalici. Zamislite ga kako sjedi tamo, pretvarajući se da drhti, ali sve vrijeme izgara od vrućine. Rano se u životu suočio s poniženjem kad je video kako ljudi prelaze ulicu kako bi izbjegli susret s njim. On je bio Branham. Njegov je otac proizvodio krijućareni viski.

Kao mladić iskoristio je prvu četvrtinu koju je ikada zaradio da kupi čeličnu zamku da uhvati zeca da kupi nešto za obitelj za jelo. Preostali novac otišao u kupnju više zamki. S takvom pozadinom siromaštva, nije ni čudo da mu je ljudima bilo nemoguće vjerovati kada im je rekao o posjeti Andela i očekivanom uspjehu njegove službe. „*Nitko vas neće slušati*“, bile su njihove sumorne prognoze. Njihove su se kisele izjave nastavile: „*Vi niste čovjek od ugleda. Nemaš ni obrazovanje.*“

No svejedno je krenuo naprijed na svoj prvi sastanak u St Louisu s pohabanim ovratnicima naopako, s rupom na kaputu koju je morao pokrivati rukom dok je propovijedao, a čak i bez pidžame na svoje ime. Njegovi sastanci su nastavljeni. Mnogi od njih koštali su tisuće dolara, ali on je imao dogovor s Bogom da će ostati na terenu sve dok može propovijedati bez potrebe da moli za novac. Onda je 1955. stigao dan kada mu je rečeno da su nakon sastanka u Kaliforniji bili 15.000 dolara u minusu. Te je noći razgovarao s Bogom: Rekao je Gospodinu da je bio poslušan anđelovoj poruci i da će sada biti poslušan vlastitom dogovoru s Bogom da

se vrati s polja radije nego da traži novac. Vratio je svoju obitelj preko zemlje u Jeffersonville.

Cijelim putem natrag preko zemlje odgađao je svojoj obitelji reći odluku koju je donio. Prvo je mislio da će im reći u Arizoni: onda je to trebalo biti u „*velikoj državi Teksas odakle je moja majka*”, kako je rekao. Bilo je to u Jeffersonvilleu gdje im je konačno priopćio vijest. Umoran, iscrpljen i prema vlastitim riječima, nesposoban razumjeti zašto bi to trebalo biti, ipak je bio vjeran svom obećanju Bogu od prije devet godina. Nije mogao prihvati osiguranje za koje je znao da će doći, budući da to nije bio njegov dogovor s Bogom. Govorio je o povratku na svoj stari posao u poduzeću za javne usluge ili o uništavanju kuća sa svojim starim prijateljem, Bratom Banks Woodom.

Upravo su ti uvjeti obeshrabrenja i zbumjenosti postavili pozornicu za Viziju Šatora. Vizija se razbila dok je jednog jutra sjedio na rubu kreveta i razgovarao sa Sestra Meda. Njegovim vlastitim riječima:

Sada, vi ljudi koji me poznajete, znate da nisam fanatik. Ne govorim te stvari osim da su istine. Tako je. I ja... video sam to. Zatim sam video Brata Arganbrighta kako stoji tamo. I otišao sam do njega. Rekao je, „Brate Billy,” rekao je, „razdijelili smo sve molitvene kartice, i sada je sve spremno za sastanak. Imamo način da vas uvedemo i odvedemo.

„Rekao sam, „Hvala, Brate Arganbright.”

I prišao sam još nekoj braći. A tamo je bio još jedan brat koji je propovijedao. Rekao sam, „Tko je on?”

Rekli su: „Stavili su ga gore.”

Rekao sam, „Tko su oni?” I samo su se okrenuli, otišli. I čovjek je napravio - raspustio je publiku i sve ih pustio. I rekao sam, „Oh, ne biste to trebali činiti, jer nema-nema poziva na oltar.”

„Oh,” rekli su... Drugi momak je progovorio i rekao, „Preuzeli smo ponudu.” Rekao sam, „Kada je ponuda važnija od duša prije Krista?” Vidjeti?

I tada me Anđeo Gospodnji izvadi, i odvede me do pravog svjetlog potoka vode. Bila je to najljepša plava voda; a velike su ribe plivale uokolo u njemu. Rekao je: „Učinit ću te ribarom.”

I On je rekao, „Sada, bacite svoj mamac u vodu; i kada to učinite, povucite ga polako, prvi put; a sljedeći put, samo ga malo trznite, ne prejako; i sljedeći put, trzni udicu da uhvatiš ribu.”

I počeo sam bacati konop u vodu. Povukao sam i svi su se počeli radovati i govoriti: „To je divno. To je divno.”

Bio sam sav uzbudjen i snažno ga trznuo na sljedećem; Izvukao sam ribu i sve iz vode. I što je to bilo, bila je to mala sitna riba, i to otprilike veličine varalice. I dobio sam svoju liniju sva zapetljana. I ispravljao sam svoju liniju, i Čovjek koji je govorio iza mene, hodao je okolo ispred mene, obučen u palestinsku odjeću i turbanom na glavi. Imao je bijeli ogrtač. Rekao je, „Brate Branham, to je to.“

Rekao sam, „Znam da nisam postupio kako treba“, rekao sam, „Trgnuo sam ga kad nisam trebao.“

Rekao je: „Nemojte da vam se linija zapetlja u ovakvim vremenima.“

A ja sam rekao, „Pa, vodim to najravnije što mogu. Bit ću vrlo oprezan.“

Rekao je: „Sada, kad sam prvi put razgovarao s vama, stavili ste ruke na ljudi i rekli im što nije u redu s njima. A drugo povlačenje, zašto, kada to učinite, saznat ćete tajne njihovih srca. I učinio sam te vidjelicom pred ljudima. Ali uvijek si to pokušavao objasniti. Nisi to trebao učiniti.“ Rekao je, „Napravio si od toga javnu predstavu.“

Rekao sam: „Jako mi je žao.“

Zatim me je odveo odande, i video sam veliki ogromni šator. Takav šator nikad nisam video. I bio je posvuda krcat ljudima. I izašao sam do... Izgledalo je kao da stojim iznad ljudi, gledajući dolje, gdje sam upravo uputio poziv oltaru;

(na slici je da je bio iznad ljudi, ali ispod šatora, gledajući na platformu, kao da je upravo uputio oltarski poziv - njemu poznata scena sa svih sastanaka na kojima je bio)

a stotine i stotine ljudi plakalo je i radovalo se nakon što su prihvatili Gospodina Isusa kao svog Spasitelja.

I pogledao sam, i onda čuo čovjeka koji je ustao i rekao, „Pozovite molitveni red.“

(Na drugim mjestima, on ovog čovjeka naziva ljubaznim, nježnim, starijim čovjekom.)

I ljudi su se počeli redati s ove strane - s lijeve strane s mjesta gdje sam gledao dolje prema platformi, i poredali su se cijelim putem gore-dolje ulicom za molitveni red.

(Molitveni red formirao se, rekao je, desno od platforme. To je za njega bilo uobičajeno, jer je Anđeo Gospodnji uvijek stajao s njegove desne strane. Naravno, s mjesta gdje je on to gledao, s visine iznad glava ljudi, gledajući dolje na platformu, molitveni red se formirao s njegove lijeve strane.)

Primijetio sam lijevo od sebe, što bi bilo desno da sam bio na peronu, malu drvenu zgradu.

(U drugim izvješćima o ovoj viziji, on govori o malom komadiću platna i dami koja je bila

ondje uzimajući imena - ili se barem tako činilo. Kad bi ljudi dolazili na nosilima, dolazio bi čovjek i gurao ih. Ljudi bi ulazili u ovu malu prostoriju, ispričao je kasnije, i izlazili bi s druge strane cijeli.)

I vidi sam to Svjetlo, to sve--oni imaju sliku, znate,

(Ova slika je snimljena u Houstonu, Teksas, 24. siječnja 1950. - ovo je žućkasto-zelena, odnosno jantarne boje svjetlosti poput Vatrenog stupa koji je izveo Izraelce iz Egipta. Ista svjetlost koju je vidiio otkako je bio mali dječak i za koju je često govorio ljudima bila je prisutna u sobi s njima tijekom sastanaka.),

to je uvijek na sastancima; Vidi sam to Svjetlo koje me je napustilo, i otišlo do te zgrade, i ušlo u tu zgradu; i Glas mi je rekao, „Naći ćemo se tamo; to će biti treći potez.“

Rekao sam, „Zašto?“

Rekao je: „Pa, to neće biti javna emisija kao što su je imali.“ I došao sam k sebi.

(On je izašao iz vizije.)

Ova vizija došla je u jednom od najgorih trenutaka prorokovog života. Upravo je završio devet godina najuspješnije službe koju je ijedan čovjek ikada iskusio - a ipak je ovdje, izvan terena bez objašnjenja. Mašući jezici bili su nemilosrdni u vlastitom objašnjenju da je William Branham izgubio svoju moć kod Boga, da je izgubio svoj dar. I to unatoč tome što su ga ljudi diljem svijeta proglašili divnim Božjim čovjekom. Mogao je imati gotovo sve što je naumio; na primjer, mogao je zadržati milijun i pol dolara koje mu je poslao čovjek iz Chicaga, ali poslao ih je natrag.

Njegova je pošta pala s tisuću na sedamdeset pet pisama dnevno. Jedino što je ljudima bilo dostupno preko njegova ureda bile su molitvene krpice i molitva za njihovo ozdravljenje, a kako nikad ništa nije prodavao niti promovirao, prevrtljiva se javnost okrenula naizgled popularnijima. Ali da mu ured ostane otvoren doveo svoje troškove do sto dolara dnevno, tako da nije mogao tek tako dati otkaz. Bio je u dolini odluke, tražeći svom svojom snagom da spozna volju Gospodnju, kada mu je Bog dao ovu Viziju Šatora. (U našem najmračnijem trenutku, možemo očekivati našu najveću nadu.)

Nedugo nakon ovoga, Brata Arganbright ga je zamolio da dođe u Meksiku na sastanak. Objasnio je da nikada prije nije bio u Meksiku jer, kako je rekao, „Mislio sam da bi to moglo biti jedno od prvih mjesta podigla bih svoj šator.“ Viziju Šatora bila mu je veliki izvor nade, dao mu ga je Bog kako bi znao da, iako se ova druga faza smanjila, predstoji još moćnija, punija faza njegove službe. Bio je toliko siguran u viziju iz šatora da ju je usporedio s mnogim stvarima koje je rekao ljudima prije nego je napustio svoju crkvu u Jeffersonvilleu - stvarima koje su se sve dogodile. Kao što su se te stvari ispunile - znak u ruci i otkrivene tajne srca - objasnio je, tako će biti i ova vizija, jer je također bilo „ovako govori Gospodin.“

Kad je Brata Arganbright objasnio da će imati arenu za bikove za sastanak u Meksiku, Brata Branham, s Viziju Šatora svježe u svom umu, pomislio: „*Možda je to to.*” Sigurno bi odgovaralo panoramskom prikazu ljudi u prvom dijelu vizije kada je netko otpustio sastanak nakon što je uzeo ponudu. Tako je pristao na sastanak u Meksiku. Brata Arganbright i Brata Jack Moore napravili su potrebne pripreme.

Na dan kada su krenuli na sastanak, Brata Branham je rekao ostalima: „*Dečki, čekaju nas nevolje.*”

Kišica koju je vidio u viziji (otkrivenoj u neko drugo vrijeme nego kad je propovijedao „*Unutarnji veo*”) počelo. Kad su stigli u arenu za bikove, bili su iznenađeni. Netko je otkazao sastanak. Nitko nije znao tko je to učinio. Svi su se odrekli bilo kakve odgovornosti za ovu akciju ili saznanja o njoj. Sljedećeg dana, Brata Branham uhvatio je avion kući u Jeffersonville.

Brata Moore je bezuspješno pokušao otkriti tko je raspustio sastanak. Tajna nikada nije riješena, ali Brata Moore rekao je Bratu Branhamu da ako mu nikada prije nije vjerovao, sada će sigurno vjerovati. Brata Branham je potvrdio da je ovo ispunjenje prve vizije serije koja je uključivala Viziju Šatora. Ovo tumačenje bilo je njegovo vlastito.

Dana 8. travnja 1956., pet mjeseci nakon Viziju Šatora, Brata Branham je donio poruku pod naslovom „*Što je vizija*”. Objasnio je putovanje u Meksiko i dao tumačenje kao prvi dio serije koji je uključivao Viziju Šatora. Objasnio je da je drugi dio vizije, o ribi, bio Drugo Potez u kojem se zatekao kako pokušava objasniti nadnaravne stvari „pentekostnim bebama”. To je detaljnije otkriveno u njegovoj poruci „*Je li ovo znak kraja, Gospodine?*” Rekao je da je, kada se pojavila ova vizija, pokušavao uvući nešto što je izgledalo kao uže u ušicu dječje cipele kada mu se taj Glas obratio govoreći: „*Ne možeš to učiniti. Pogledaj drugi kraj užeta.*” Kad je pogledao dolje, otkrio je da je drugi kraj užeta taman prave veličine. Dok se sagnuo da ga podigne, scena se promijenila i odjednom je počeo pecati.

Da biste dobili potpunu sliku niza tri vizije koje uključuju Viziju Šatora, treba pročitati propovijedi Brata Branhamu „*Što je vizija*”, „*Unutarnji veo*” i „*Je li ovo znak kraja, Gospodine?*” Međutim, Brata Branham ne ostavlja nikakvu sumnju da je prva vizija bila vizija Prvog Poteza i da se ispunila u vrijeme putovanja u Meksiko. Drugi je govorio i poznavao tajne srca kada je pokušavao poučiti druge svećenike kako „*ribu*” i Andeo Gospodnji ga je ukorio rekvazi da nije učinio ništa osim što je izveo hrpu tjelesnih imitatora - ljudi koji su ga pokušavali kopirati kroz njegovo objašnjavanje njima - i da nije trebao to učiniti. Tako je objasnio svaki dio vizije osim dijela o šatoru.

Od... „*Je li ovo znak kraja, Gospodine?*”

A sada u ovoj viziji o kojoj ja govorim pogledao sam i video sam čudnu stvar. Vidite, izgledalo je kao da je moj mali sin Josip bio pored mene. Ja sam govorio njemu. A sada, ako uočite viziju stvarno jasno ili blisko, vi ćete vidjeti zašto je Josip stajao tamo.

Ja sam gledao i tamo je bio veliki grm. A na ovom grmu bilo je jato ptica - malene

sitne ptice, oko pola inča duge i oko pola inča visoke - one su bile malo ostarjele. Njihova mala perja su vidjela dolje. Tamo je bilo dvije ili tri na vrhu grane, šest ili osam na sljedećoj grani i petnaest do dvadeset na sljedećoj grani i činile su do dolje nekako izgled piramide. Ti mali „priatelji“ - maleni vjesnici ili glasnici, oni su stvarno bili ostarjeli. Oni su gledali prema istoku a ja sam bio u Tusconu, Arizoni, u viziji. Zašto je to djelovalo s takvom svrhom da On nije želio da ja propustim vidjeti gdje sam, ja sam čistio pješčani čičak sa sebe u pustinji. Rekao sam: „A sada ja znam da je ovo vizija i znam da sa u Tusconu. Isto tako znam da ove malene ptice predstavljaju nešto.“ I one su gledale prema istoku. A odjednom, one su pokušale poletjeti i uputile su se odlazeći prema istoku.

A nakon što su one otišle jedno jato većih ptica je došlo. Ove su izgledale poput golubova - imale su oštra izražena krila nekako sive boje, malo svjetlige boje nego što su ovi prethodni maleni glasnici imali. I one su odlazile prema istoku brzo. Odmah, pošto su one isčezle iz moga vidika ja sam se okrenuo ponovo da gledam prema zapadu, i tamo se je to dogodilo. Tu je bio udar koji je stvarno pogodio cijelu zemlju! A sada, nemojte ovo propustiti! A vi na kaseti, budete sigurni da ste dobili ovo ispravno!

Prvi udar! Pomislio sam da je to zvučalo poput „zvučne barijere,“ ili kako već vi to nazivate kada avion probije zvučnu barijeru i kada se zvuk vrati nazad na zemlju. To upravo udari poput... grmljavina, potrese sve. Tako to je mogao biti velik udar groma poput munje. Ja nisam video munju ili sijevanje. Ja sam baš čuo snažan udar koji je otišao naprijed tako odzvanjajući i kao da je bio južno od mene; tamo u pravcu Meksika.

Ali to je potreslo zemlju, i kad se to dogodilo (ja sam još gledao prema zapadu) daleko u vječnost i ja sam video jato nečega što je dolazilo. Izgledalo je kao da bi to moglo biti neke male točkice. Tamo nije moglo biti manje od pet, a niti je moglo biti više od sedam.

I oni su bili u formi piramide kao što su bili i ovi glasnici što su dolazili. I kada se je to dogodilo, sila Svetog Boga podigla me je da ih sretнем. Ja mogu vidjeti... To me nikako nije napustilo... Prošlo je osam dana, a ja to još ne mogu zaboraviti. Ja nikada nisam imao ništa da me je tako pogodilo kao to. Moja obitelj će vam reći.

Ja sam mogao vidjeti te anđele. Ta povijena krila kako se brzo kreću, brže od zvuka. Oni su došli iz Vječnosti poput bljeska u treptaju oka. Brže čak nego što bi sklopili vaše oči, upravu u treptaju. Oni su bili tamo. Ja nisam imao vremena da razmišljam. Nisam imao vremena ništa više nego samo da pogledam. Moćni, Veliki Silni Anđeli, bijeli poput snijega! S krilima pritižešnjenim uz glavu, oni su bili „fiju“... i kada je to učinjeno ja sam bio uhvaćen i podignut u ovu piramidu ovoga jata ili konstelacije. Pomislio sam: „A sada, to je to.“ Ja sam postao sav ukočen, i rekao sam: „O joj. To znači da će biti udar koji će me ubiti. Ja sam na kraju svoga puta sada. Ja ne smijem reći mom narodu kada ova vizija prestane. Ne želim da oni znaju u vezi ovoga, ali Nebeski Otac dozvolio mi je da znam da je moje vrijeme završeno. Ja neću reći svojoj obitelji jer bi se oni brinuli u vezi mene, a On je odredio da idem, ovi anđeli su došli po mene, a ja ću uskoro

biti ubijen u nekoj vrsti eksplozije."

Tada je to došlo k meni dok sam bio u tom jatu, u toj konstelaciji: „Ne to nije to. Ako bi to htjelo ubiti tebe to bi htjelo ubiti Josipa, i ja sam mogao čuti Josipa kako me zove.“ A tada sam se okrenuo ponovo i pomislio: „Gospode Bože, što ova vizija znači?“

Čudio sam se, i tada to je došlo k meni. Ne glas - upravo je došlo k meni. O! To je Andeo Gospodnji dolazeći da mi dade novu uputu! I kada sam to pomislio, podigao sam svoje ruke govoreći: „O, Gospode Isuse, što bi Ti htio da ja radim?“ I vizija me je napustila.

I za oko sat vremena ja nisam mogao osjećati.

A sada, vi ljudi znate što su blagoslovi Gospodnji, ali Sila Gospodnja je drugačija. Sila Gospodnja u ovoj poziciji ili na ovom mjestu... ja sam osjetio tu silu mnogo puta ranije u vizijama, ali nikada ju nisam osjetio tako. To je osjećaj poput „strahopoštovanja“. Bio sam tako uplašen i bio sam skoro paraliziran u prisutnosti tih bića. Ja govorim istinu. Kao što je Pavle rekao: „Ja ne lažem.“ Jeste li me ikada uhvatili da sam rekao nešto pogrešno u vezi ovakvih stvari? Nešto je određeno da se dogodi!

Zatim uskoro rekao sam: „Gospode Isuse, ako će ja biti ubijen, dozvoli mi da znam tako da ne bih rekao ništa mom narodu u vezi ovog; ali ako je to nešto drugo, dozvoli mi da znam to.“ A nije bilo nikakvog odgovora.

Poslije Duh me je napustio za oko pola sata, mislim ili možda čak više i rekao sam: „Gospode, ako je to da će ja biti ubijen, i ako Ti završavaš sa mnom na zemlji, pa ako će ja biti odveden doma sada - pa ako je to to, to je fino. To je u redu.“ I tako, rekao sam: „Ako je to to, dozvoli mi da znam. Pošalji svoju silu ponovo na mene. Tada, ja neću ništa kazati mome narodu, ili bilo kome u vezi toga, jer Ti si odredio da me odvedeš.“ I ja... a ništa se nije dogodilo. Ja sam čekao ponovo. Tada sam rekao: „Gospode Isuse, ako to nije značili to, i ako to znači da ti imaš nešto za mene da radim; pa ako je to određeno da bude otkriveno meni kasnije, tada pošalji Tvoju Silu. I to me je skoro izbacilo iz sobe!

Ispričao je ovu viziju svojoj crkvi. Zatim se kasnije u istoj propovijedi vratio na konstelaciju zvijezda koje su se okupile 11. lipnja 1933., kada je krstio na rijeci Ohio, kada se to čudno svjetlo spustilo u vrtlog i visilo nad glavom ovog baptističkog svećenika, a svjedočilo mu je četiri tisuće ljudi. Neki su trčali u strahu, drugi su pali u obožavanje, ali iz toga je progovorio Glas koji je rekao: „Kao što je Ivan Krstitelj bio poslan da prethodi prvom dolasku Gospodnjem, vaša poruka će prethoditi Njegovom drugom dolasku.“ Rekao je: „Vidite, postoji razlika između anđeoskih bića s neba i zemaljskih glasnika.“

Želio je da ljudi vide da se događa nešto što on nije u potpunosti razumio; on je propovijedao Sedam crkvenih doba, ali je znao da mu je Bog dao Viziju Šatora. Znao je da mu je Bog rekao da veća služba tek dolazi, i pokušavao je objasniti crkvi da nije on, već Bog taj koji čini te stvari baš kao što je činio preko drugih glasnika. Budući da je ovo sedmi glasnik crkvenog

doba, spremalo se dogoditi nešto nadnaravno. Pitao je svoju zajednicu,

Što ako je to nešto što nam dozvoljava znati kako da uđemo u vjeru uznesenja! Je li to? (Hoćemo li mi krenuti i skočiti preko zidova? Je li određeno nešto da se dogodi, a ova stara oženjena, uvela tijela će biti izmijenjena, mogu li ja živjeti da vidim to, o Gospode? Je li to tako blizu da ču ja to vidjeti? Je li ovo ta generacija? Gospodo, moja braćo, kakvo je to vrijeme? Gdje smo mi upravo?)

Kasnije u propovijedi „*Je li ovo znak kraja, Gospodine?*“ on govori kako se vizija mora usporediti s Riječju. (Zapamtite da je to bilo prije propovijedanja Sedam pečata.) Rekao je:

Ili, je li ovo taj treći potez koji mi je On rekao tri ili četiri godine ranije. Prvi potez - sjećate li se što se je dogodilo? Ja sam pokušao objasniti to. On je rekao: „Nemoj to činiti.“

Drugi potez - On je rekao: „Ne pokušavaj...“ A ja sam povlačio bilo kako. Sjećate li se? Svi se vi sjećate, to je na kaseti i svuda.

Tada je On rekao: „A sada, dolazi treći potez, ali ne pokušavaj to objasniti.“

Vi vidite kako ja pristupam ovome večeras? Ja ne znam. Ali ja osjećam dužnost mojoj crkvi kažem nešto. Vi izvucite osobni zaključak.

On nastavlja,

Pogledajte. Treći potez. Zaustavimo se na tome za jedan minut. U viziji, prvi let je bio let malih glasnika - ptica; to je bilo kad smo mi najprije otpočeli. To je raslo od držanja osobe za ruku... a sjećate li se što mi je On rekao: „Ako ćeš biti iskren doći će vrijeme kad ćeš znati tajne njihovih srca.“ Koliko vas se sjećate te najave ovdje i po naciji? A da li se je to dogodilo? Točno. Tada je On rekao: „Ne plaši se, ja ču biti s tobom.“ I to će nastaviti.

Prisjeća se kada je bio mali dječak:

Kada sam ja rekao: „Vidio sam jednog anđela i on je bio kao smaragdna vatra koja je gorjela“, ljudi su se smijali govoreći: „Bili, dođi k sebi.“

On je pratio redoslijed svoje službe u svojoj propovijedi, od vremena kada je anđeo prvi put došao k njemu i znao je „*ovako govori Gospodin*“. On je rekao,

Uočite prvi maleni let - ruka. Drugi je bio veći, bjelji - golubovi - Sveti Duh otkrivajući tajne srca. A treći let su bili anđeli! Ne ptice, anđeli! I to je kraj vremena. To je sve od toga.

Sljedećeg tjedna preselio se u Tucson. U ožujku te godine (1963.) propovijedao je poruku „*Bog koji Se Skriva u Jednostavnosti...*“ gdje je rekao, „*Ushićenje će biti tako jednostavno, sve dok ne dođe jednog od ovih dana i nitko neće znati ništa o tome.*“

Dan nakon što je propovijedao „*Procjep između Sedam Crkvenih Doba i Sedam Pečata*“ zatim

sljedeći dan „*Prvi Pečat*“. Neposredno prije otkrivanja tajne prvog pečata rekao je:

I onda dolazi sedam tajanstvenih gromova koji uopće nisu niti zapisani. Tako je. I vjerujem da će kroz tih sedam gromova biti otkriveno u posljednjim danima kako bi se okupila Nevjesta za vjeru uznesenja, jer ono što upravo sada imamo, ne bismo mogli to učiniti. Postoji nešto zbog čega moramo koračati dalje, jedva možemo imati dovoljno vjere za božansko iscjeljenje. Moramo imati dovoljno vjere kako bi bili izmijenjeni u trenutku te bili podignuti s ove zemlje i pronaći čemo to malo kasnije, ako to bude volja Gospoda, pronaći gdje je zapisano.

Zastanimo ovdje na trenutak. Što je vidio da se dogodilo u Vizija Šatora? Što je rekao da će učiniti sedam gromova? Promijeni nas. Što je Pavao video da se događa ljudima? video je kako ljudi ne umiru, već bivaju promijenjeni.

On je rekao,

Moramo imati dovoljno vjere kako bi bili izmijenjeni u trenutku te bili podignuti s ove zemlje i pronaći čemo to malo kasnije, ako to bude volja Gospoda, pronaći gdje je zapisano.

Potom svi sudovi tih zločinitelja... Dakle, vidite, dolje kroz doba kako su se ti Pečati razlamali sve do sada kada je razlomljen posljednji Pečat. I sada, dok oni - dok su gledali u te Pečate i samo pretpo - prepostavljali ono što su činili, sada na kraju doba, crkvenih doba, svi ti zločinitelji će - će se dogoditi i završiti u nevoljama.

Prva četiri pečata bave se poganim. Peti je pečat otvoren, otkriven i ispunjen, jer to su bile židovske duše koje su plakale pod oltarom - Hitler je ubio šest milijuna Židova. Šesti pečat je otkriven, ali nije ispunjen. Ovo je razdoblje nevolje i neće se dogoditi sve dok Nevjesta ne bude odvedena. Otvorit će se snažnim potresom kakav čovjek nikada nije poznavao. Ovaj potres će stvoriti uskrsnuće. Nakon potresa Isus će se objaviti svojoj braći. Ali ako sve shvatite, samo zapamtite, bit će pogrešno. On nam govori da samo budemo jednostavni kršćani i da budemo spremni u bilo koje vrijeme. Vjenčano ruho je također Duh Sveti. Sedam gromova, prema proroku, dat će nam zanosnu vjeru.

U svojoj poruci „*Sedmi pečat*“ ispričao je o iskustvu za koje se smatra da se dogodilo u drugoj polovici veljače 1963. u Sabino Canyonu, Tucson. Opet je tražio odgovor na viziju anđela i značenje velike eksplozije koja je, činilo se, potresla zemlju oko njega. To je bilo usprkos činjenici da mu je Bog već pokazao da se ovo odnosi na veću službu koja je trebala svanuti; ali zapamtite da je Ivan Krstitelj također ispitivao drugi put, kao što je rečeno u Mateju u 11. poglavljiju.

Tako se Brata Branham našao kako hoda po planinama i vapi Bogu znači li to da će biti ubijen. Ali Bog je imao razlog za to, jer je okrenuo svoje lice od njega, ostavljajući ga bez mira u traženju ovog odgovora i, dok je Brata Branham tražio mir za sebe, Bog mu je dao Riječ za Zaručnicu. To je dokaz da ga Bog voli, jer to je ispit koji čovjek teško može izdržati: kada tražiš Boga za nešto za sebe, a On se okreće od tebe, ali nekom drugom nešto da preko

tebe. Ispruživši ruke, zavasio je Bogu, kad mu je iznenada mač pao u ruku.

U „*Sedmi Pečat*”, rekao je,

rekao je: (Glas) „To je Mač Kralja.” I potom sam izišao iz toga. „Mač Kralja...” Dakle, da je rekao „mač kralja”... ali je rekao „Mač Kralja”, a samo je jedan „Kralj” i to je Bog, a On ima jedan Mač i to je Njegova Riječ po kojoj živim.

I stoga mi pomozi, Bože, stojeći ovdje nad Njegovom svetom propovjedaonicom s ovom svetom Riječu koja se nalazi ovdje, To je Riječ. Amen.

Koliko god mu se tisuće puta takve stvari dogodile, rekao je da se na to nikad nije navikao. Tako je bilo i s mačem u njegovoju ruci i obuzeo ga je strah. Onda je ovaj Glas rekao, „Ne boj se. Ovo je taj treći potez.”

Ali šator je bio Treći potez, eksplozija; rekao je, „Može li to biti Treći potez?” Sada, Riječ mu dolazi, govoreći da je to bio Treći potez.

U „*Odvrati pogled do Isusa*”, Brata Branham govori onima koji su duhovni o pet vremena kada se izgovorena riječ očitovala. On govorio u ribom u život, vjeverice u postojanje, u srce udovice, u oluju u Coloradu, i govorio tumor izvan postojanja u svojoj ženi. Pet puta. On je rekao,

„Kao što su identificirani prvi i drugi potez, tako je identificiran i treći potez...” „kada se stisak pojača, tada ćeš vidjeti da se ono što si video privremeno manifestira u punoći svoje moći... prijatelji moji, ostanite mirni i samo nastavite dalje... A ja moram ležati tiho samo malo dok.”

Stoga je vizija šatora Treći potez; otvaranje pečata je treći potez; dolazak Riječi je treći potez; a sada izgovorena riječ je Treći potez.

U „*Sedmi Pečat*”, rekao je,

Treći potez, sjećate li se toga? Rekao je: „Imao si toliko mnogo oponašatelja oko ovoga, što si pokušao objasniti.” No, rekao je: „Ovo nemoj ni pokušati.” Sjećate li se toga? Koliko vas se sjeća te vizije? Pa, to je završilo na kaseti i posvuda. To je bilo prije otprilike šest godina - prije sedam godina: bilo je prije sedam godina. Rekao je: „Ne pokušavaj to objasniti.” Rekao je: „Ovo je treći potez, no srest ću te tamo unutra.”

Primijetite da je to ono što je Andeo rekao u viziji u šatoru. Brata Branham povezuje sve ove stvari u ono što on naziva Treći potez. On ih nije razdvajao. Nastavio je u „*Sedmi Pečat*” govoreći:

Stajao sam s jednom malom dječjom cipelom kada mi je On rekao, ondje: „Učini svoj prvi potez i kada učiniš, ribe će krenuti za mamcem.” Rekao je: „Zatim pogledaj svoj drugi potez”, rekao je, „jer će biti samo male ribe.”

Rekao je: „Potom će je treći potez uhvatiti.” I svi su se ti propovjednici okupili oko mene, rekli su: „Brate Branham, znamo da možeš to učiniti. Haleluja, brate Branham.” (Tu se uvijek zapetljam - s hrpom propovjednika. Razumijete? Volim ljudе, oni želete da im sve objasnite, ovo, ono.)

I rekao sam: „Pa, o, sve...?...” Rekao sam: „Ne znam.” Rekao sam: „Razumijem se u ribolov.” Rekao sam: „Dakle, prvo što učinite... Evo kako se to radi. Vidite li da su svuda ribe uokolo, morate trzati mamac.” (Pa, to je upravo taktika pecanja.) Stoga sam rekao: „Trzajte mamac.”

Dakle, vidite, kada sam trzao mamac prvi put, ribe sada idu za njim, no bile su malene. To je upravo kao da su ulovljene. Pa onda sam - rekao sam: „Potom ćete - stavit ćete...” izvukao sam je na obalu i ulovio ribu, ali izgledala je poput kože preko mamca, jednostavno je - bila je toliko mala.

I tada sam stajao tamo, a nešto je reklo: „Rekao sam ti da to ne činiš.” I počeo sam plakati.

Sav najlon je bio zapetljan ovako oko mene te sam imao - stajao sam ondje plačući s glavom tako pognutom. Rekao sam: „Bože, o, ja... Oprosti mi. Glupa sam osoba. Gospode, nemoj... Oprosti mi.”

I imao sam taj najlon i to, ono što sam imao u svojoj ruci, bila je mala dječja cipela otprilike toliko duga. I ja sam... Ta vezica bila je otprilike tolike debljine kao moj prst, otprilike jedan i pol centimetar.

I rupice u toj cipeli bile su skoro veličine - rupice vjerojatno manje od jedan i pol milimetar. I pokušavao sam zavezati tu malu cipelu s tom огромном vezicom od jednog centimetra. I glas je došao, rekao: „Ne možeš podučavati pentekostalnu djecu natprirodnim stvarima.” Rekao je: „Sada ih pusti.”

I upravo tada me je On podigao. I odveo me gore i postavio skroz na uzvišeno mjesto gdje se održavao skup, izgledalo je kao šator ili nekakva katedrala. I pogledao sam i tamo sa strane bilo je nešto kao mala kutija, mali prostor. I video sam da je Svjetlo razgovaralo s nekim iznad mene, to Svjetlo koje vidite tamo na slici. Naglo se uzvitlalo od mene, ovako, i otišlo do tog šatora te reklo: „Srest ću te tamo.” I reklo je: „Ovo će biti treći potez i nećeš to nikome reći.”

I u Sabino Canyonu On je rekao: „Ovo je treći potez.” I tri su velike stvari koje idu s time i jedna je otkrivena danas, ili jučer, druga je otkrivena danas, i jednu stvar ne mogu protumačiti jer je na nepoznatom jeziku. Ali stajao sam upravo tamo i gledao baš izravno u to i ovo je treći potez koji dolazi. I Duh Sveti Božji... O. Iz tog je razloga cijelo nebo utihnulo.

U ovom je trenutku dao sljedeću duboku izjavu. On je rekao,

Sada ja - bolje da se zaustavim upravo ovdje. Razumijete? Jednostavno - jednostavno se osjećam vođenim da ne kažem ništa više o tome. Razumijete? Stoga samo zapamtite, sedmi Pečat, razlog što nije bio otvoren (Razumijete?), razlog što se On nije

otkrio: o tome nitko ne bi trebao ništa znati. I želim da znate prije nego sam uopće znao ijednu riječ o tome, da je ta vizija došla prije mnogo godina. Sjećate li se toga? I evo je upravo kao što je ta druga - uklapa se izravno u Riječ baš gdje je to bilo. I Bog zna moje srce, nikada nijednom nisam ni pomislio na takvo nešto i ovdje je bilo. Kasnije je nego što mislimo.

To upravo pokazuje da je od Boga jer (Razumijete?), uklapa se točno u Božja obećanja od kraja poruke. Primijetite. Primijetite sada, za poruku kraja vremena, ovaj Pečat. Uostalom, On - On je otkrio svih šest Pečata, ali ništa ne govori o sedmom. I Pečat kraja vremena, kada počne, bit će apsolutno u potpunosti tajna po Bibliji. Prije nego se sazna da je... I sjetite se, Otkrivenje 10, 1-7 (1-7, poglavje 10, 1-7): na kraju poruke sedmog anđela sve će Božje tajne biti obznanjene. Mi smo na kraju vremena, otvaranju sedmoga Pečata.

On je kasnije nastavio u istoj propovijedi:

Dakle, što je ta velika tajna koja se nalazi pod ovim Pečatom, ja ne znam. Ne znam to.

(Ako je rekao da ne zna, a mi kažemo ono što on kaže, kako onda možemo reći da to znamo? Pretpostavimo da kažemo da je on to stvarno znao, tada bismo proroka nazvali lažovom.)

Ne bih je mogao razaznati. Ne bih je mogao reći, samo što to... Samo samo što on kaže. Ali znam da su to bili tih sedam gromova koji su se oglasili upravo jedan za drugim, jednostavno odjekivajući sedam različitih puta, a to je otkriveno u nešto drugo što sam video.

Tada kada sam to video, iščekivao sam tumačenje koje je tamo proletjelo i nisam ga mogao razaznati.

(jer je bilo na nepoznatim jezicima.)

To je upravo tako, priatelju. Razumijete? Još nije u cijelosti čas za to, ali se kreće u taj ciklus. Razumijete? Približava se. Stoga, ono što vam je činiti jest da zapamtite da vam govorim u Ime Gospoda: budite spremni jer ne znate u koje se vrijeme nešto može dogoditi.

Grupa braće u Phoenixu pitala je Brata Branhamu, vezano uz njegovu Viziju Šatora, što mogu učiniti da pomognu. Rekao im je neka samo budu sigurni da su u uskrsnuću.

Rekao je da će očitovanje izgovorene riječi donijeti vjerom za Uznesenje. Također je rekao da će Sedam gromova donijeti vjerom za Uznesenje. Ovi su pojmovi prema proroku sinonimi. Kad bolje razmisliš, oh, kako će te izgovorene riječi grmjeti! Njih sedam, udaraju zajedno. Ljudi će htjeti držati uši zbog samog zvuka toga. On kaže da je Treći potez misterij koji se ne smije govoriti i također kaže da je Viziju Šatora bila misterij koji on nije mogao reći, i da je to bilo Treći potez.

Kad su ga pitali o tim stvarima, on je otvoreno odgovorio: „Da, to će donijeti vjerom za

Uznesenje.” Brata Branham mi je rekao da će mrtvi u Kristu prvi ustati i provesti najmanje trideset dana na ovoj zemlji s nama. To bi trebalo uzrokovati da se nešto dogodi. Ali na svojoj vrpci „*Pitanja i odgovori*” (kolovoz, 1964.) kaže ovo,

„....a onda ćemo se svi okupiti. A kad se oni počnu okupljati, tada ćemo se mi koji smo živi i ostali promijeniti. Ova smrtna tijela neće vidjeti smrt, ali iznenada će nas poput zamaha proći i bit ćeš promijenjen. Promijenit ćeš se kao Abraham, iz starca u mladića, iz starice u mladu ženu, i kada ova iznenadna promjena - i nakon nekog vremena, putuješ kao misao i možeš vidjeti one koji su već uskrsli.”

Moraš biti promijenjen da ih vidiš. Ipak, on također kaže da kada vidimo svoje voljene, tada ćemo znati da je vrijeme blizu. Što dolazi prvo? Želim biti promijenjena.

Rekao je, u Uznesenju, da je postojao „*vik - ta poruka koja je rekla Zaručnici da se spremi. Taj će glas uskrnuti mrtve i ta će nas truba ponijeti sve zajedno.*” Samo zapamtite, ako netko kaže da zna, nije u pravu, jer samo Bog zna te stvari. Ali zapamtite također da je Pavao rekao da ne bismo trebali svi spavati. Pavao je video kako se ljudi mijenjaju. Brata Branham je video kako se ljudi mijenjaju. Video je bogalje kako dobivaju svoje udove natrag, ljudi koji su ozdravili, stare ljudi kako vraćaju mlade; stoga je njegova Viziju Šatora je biblijska. On nije video ništa što se događa o čemu Sveti pismo ne govori da se događa.

Sada kaže da se Treći potez neće znati i Viziju Šatora neće biti poznata. Hoćemo li biti dovoljno zreli da shvatimo da nitko neće znati što je to dok se ne dogodi? Imam nadu, i znam da je to „Tako govori Gospodin,” i to će se ostvariti. Znam da su Viziju Šatora, Treći potez, Sedam gromova i Uznesenje toliko blisko povezani da ih mi, u našim tjelesnim umovima, nikada ne bismo mogli razdvojiti. Ali jednog od ovih dana, uskoro, oni će se ispuniti. Tada se možemo osvrnuti unatrag i vidjeti misterije onako kako su bile otkrivene.

Brata Branham je rekao da je veliki izvor problema među učenicima bio taj što nisu mogli razdvojiti kada je Bog govorio i kada je govorio Isus čovjek. Tako je bilo i s Bratom Branhamom i njegovom Viziju Šatora i raznim tumačenjima.

Brata Branham je također rekao da se ništa ne događa u prirodnom, već da ono tipizira duhovno. Čovjek je sada kročio na Mjesec - i vratio se. Vrijeme je da se vrate oni koji su otišli iz ovog života - *a udaljeni su samo onoliko koliko ih mi stavimo...*

<http://www.believersnewsletter.org>

Email info.bnl.ministries@gmail.com